

Đề bài:

Phát biểu cảm
nghĩ của em sau
khi học xong bài
Hịch tướng sĩ của
Trần Quốc Tuấn.

Bài làm

Nào anh em ta cùng nhau xông pha lên đàng, kiếm nguồn tươi sáng, ta nguyện đồng lòng điếm tô non sông...

Cứ mỗi lần nghe bài hát này, lòng em chột rạo rục lạ thường. Em thèm muốn được sống lại những ngày lịch sử rục rờ cờ hoa, hòa mình vào nhịp điệu khẩn trương của cuộc tổng khởi nghĩa mùa thu. Và cứ mỗi lần được nghe bài hát ấy, em lại nhớ đến khí thế hào hùng không kém trong bài *Hịch tướng sĩ* của Trần Quốc Tuấn. Bên cạnh lời văn hùng hồn, bài hịch còn toát lên tình yêu quê hương, đất nước sâu sắc của vị tướng tài ba đời Trần.

Ngày từ đoạn đầu, ta đã cảm thấy có sự chằng lảnh. *Ta cùng các người sinh ra phải thời loạn lạc, lớn gặp buổi gian nan.* Quả vậy, giặc Nguyên Mông xâm lược đất nước, ngang nhiên giày xéo mảnh đất thiêng liêng, gây ra nhiều tội ác ngất trời. Mảnh đất từ bao đời nay vẫn nuôi nấng chở che cho người Việt Nam, nay rên xiết dưới gót sắt của quân thù, thử hỏi mỗi người dân Việt, trong dạ ai lại không đau xót? Nhìn cảnh ấy, lòng tác giả dấy lên một nỗi căm hận đối với bọn ngoại bang, chúng là bọn *cú điều* mà lại *sĩ mắng triều đình*, chúng hèn hạ thấp kém như *thân dê chó* mà đòi *bắt nạt tế phụ*. Hình ảnh ẩn dụ được ông sử dụng như một cái tát vào mặt bọn xâm lăng, vạch trần bộ mặt dối gian của chúng. Thật hả hê khi dưới ngòi bút của mình, Trần Quốc Tuấn bộc lộ rõ ràng lòng căm ghét, khinh rẻ bọn giặc lang thú ấy.

Là người có lòng yêu nước thiết tha, ông không thể đang tâm ngồi nhìn bọn giặc *đi lại nghênh ngang ngoài đường*, làm bao điều xác láo. Lòng căm thù bọn cướp nước, nỗi xót xa trước cảnh nước mất nhà tan, bao nỗi niềm trăn trở ưu tư ngày đêm day dứt trong tim làm ông *tới bữa quên ăn, nửa đêm vỗ gối; ruột đau như cắt, nước mắt đầm đìa*. Lời nói theo văn phong trữ tình cổ xưa của ông như một lời thủ thủ tâm sự, bày tỏ trọn tâm lòng chân thành tha thiết đối với vận mệnh đất nước. Qua những lời lẽ bình thường, giản dị nhất của nhân dân được ông sử dụng, ta thấy rõ tình cảm rất thực nơi ông. Đó là tình yêu nước sâu sắc trong tim mà khi hiểu rõ mấy ai lại không cảm thấy xúc động bồi hồi.

Từ nỗi xót xa trước cảnh nước mất nhà tan, lòng ông dâng lên cuộn cuộn sự căm thù, như muốn vỡ tung lòng ngực để thét to lên tiếng *đánh để xả thịt lột da, nuốt gan uống máu quân thù*, được như thế, thì *dầu cho trăm thân này phơi ngoài nội cỏ, nghìn xác này gói trong da ngựa*, ta cũng vui lòng. Một lần nữa, bằng cách dùng các điển tích, ông đã thể hiện lòng yêu quê hương của mình, làm cho chắc chắn bất kì một ai, khi đọc những lời lẽ ấy, hẳn không thể nào quay mặt làm ngơ.

Điểm đặc biệt ở Trần Quốc Tuấn, tình yêu đất nước của ông không phải chỉ tiềm ẩn mãi trong tim để suốt đời đau xót mà được bộc lộ bằng việc làm cụ thể, sáng suốt: Ông kêu gọi các tướng sĩ thức tỉnh cùng nhau dẫn bước ra chiến trường. Bằng những lời lẽ hùng hồn, ông nghiêm khắc phê phán các tướng sĩ còn quá thờ ơ trước thời cuộc *Nay các ngươi ngồi nhìn chủ nhục mà không biết lo, thấy nước nhục mà không biết thẹn... chỉ lo ăn chơi hưởng lạc lấy việc chơi gà làm vui đùa hoặc lấy việc đánh bạc làm tiêu khiển, hoặc vui thú vườn ruộng hoặc quyến luyến vợ con... Từ hoặc được lập đi lập lại* nhiều lần ở đây nhằm nhấn mạnh, xoáy sâu vào tâm trí của các tướng sĩ, cho thấy thái độ rất bàng quan của họ trong thời gian qua. Để thêm sức thuyết phục cho lời lẽ của mình, ông nêu ra rất rõ tác hại của những thói đam mê ấy bằng những câu tương phản liên tiếp nhau. Đặc biệt hơn, tác giả kết thúc lời phê phán bằng câu hỏi: *Lúc bấy giờ, đâu các ngươi muốn vui vẻ phỏng có được không?* Câu hỏi không cần trả lời nhưng cứ day dứt mãi trong tim của các tướng sĩ, giúp họ nhìn thấy lỗi lầm của mình.

Bài Hịch bộc lộ được lòng yêu nước nồng nàn của Trần Quốc Tuấn. Say mê đọc những lời hịch lúc thì tha thiết lúc thì mạnh mẽ, em cảm thấy mình cũng có những trạng thái căm ghét, khinh khi bợn giặc và đau đớn, xót xa trước cảnh nước mất nhà tan. Rõ ràng bìa Hịch đã cuốn hút em, đưa em trở lại những ngày lịch sử oai hùng thuở trước. Từ thời Trần Quốc Tuấn đến nay, thời gian qua là rất dài song mỗi lần đọc bài Hịch, em lại cảm thấy đâu đây không khí hào hùng, sôi động của các trận chiến oanh liệt khiến lòng em dấy lên niềm tự hào, vinh dự về trang sử vàng chói lọi: Ba lần đại thắng quân Nguyên mà em tin chắc rằng, bài *Hịch tướng sĩ* cũng đã góp phần không nhỏ.

Kiểm nguồn tươi sáng, ta nguyện đồng lòng điểm tô non sông.

Bài hát vẫn vang vang thúc giục, lòng rộn bao niềm vui, tự hào về Tổ quốc Việt Nam tươi đẹp, em thấy rõ hơn bao giờ hết nhiệm vụ của chính mình trong sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc mai sau. Em sẽ cố gắng thực hiện bằng những ước mơ của mình để khi lật lại những trang sử đẹp ấy, em sẽ không phải xấu hổ với những người anh hùng thuở trước.